

III. Veľkonočná nedeľa . 26.4. Evanjelium podľa Lukáš 24, 13-35

V ten deň išli dvaja z Ježišových učeníkov do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“

Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“

On im povedal: „A čo?“

Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“

Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“

A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Bratia a sestry, stretávame sa po druhý krát s emauzskými učeníkmi. Rozčarovaní odchádzajú z Jeruzalema, lebo dúfali v Toho, ktorý sklamal ich očakávania a akosi nevykúpil Izrael ako tvrdil a teraz je už tri dni mŕtvy.

Vo filozofii – a v zdravom rozume – existuje pojem nevedomosť. Nevedomosť či neznalosť pochádza z nedostatku poznania niečoho, čo je možné poznať. Ale! Nevedomosť či neznalosť môže byť nezavinená alebo zavinená. Nezavinená nevedomosť je u ľudí, ktorí “nemôžu zato”, že nevedia čo by mohli. Bud’ sú slabomyseľní alebo im v tom bráni voľajaké obmedzenie, aby bol poznávací proces úspešný. V našom prípade lepšieho pochopenia dnešného evanjelia upriamime pozornosť na zavinenú nevedomosť, čo je opak povinnej znalosti. Ak si niekto sám zavíní nevedomosť istej veci, je to preto, že vedome nadával pozor pri výbere informácií alebo ich zámerne ignoroval. Povyberal si iba to, čo mu vyhovovalo, aj keď bol schopný pochopiť všetko. Preto aj malé dieťa nazve takéhoto človeka ignorant. V právnom systéme za zavinenú nevedomosť platíme pokuty alebo nás rovno zavrú. To je napríklad vtedy, keď frčíme stovkou a potom policajtovi vysvetľujeme, že sme si značku s 50-tkou nevšimli, lebo slnečný svit je dnes prenesmierne intenzívni. Alebo iné. V budhizme

napríklad sa zavinená nevedomosť či ignorancia chápe ako príčina ľudského utrpenia. Chápe sa ako zámerne potlačované poznanie pravdy, čo vedie k *máji*, teda ilúzii. Proste, človek odmieta poznateľnú pravdu, lebo práve nemá čas alebo ho tá pravda nezaujíma.

Totíž, emauzský učenici boli Židia a boli to muži. Tí od štyroch rokov chodili na náboženstvo a zdokonaľovali sa stále v Písme. Kde sa určite dočítali o Mesiášovi, pretože Ho Izrael neustále očakával. Týmto dvom Ježišovým učeníkom sa predošlý deň zjavil Zmŕtvychvstalý Kristus v dome. Týmto dvom Ježišovým učeníkom ráno ženy vraveli, že hrob je prázdny a anjeli im vraveli, že Kristus vstal z mŕtvych. Týmto dvom učeníkom potvrdili iní učenici, že je Ježišov hrob skutočne prázdny. Pred svojou smrťou učeníkom Pán povedal, že po troch dňoch vstane z mŕtvych. Toľko informácií! Ale nie, páni sú sklamaní. Boh nepotvrdil ich nádeje. Frustrácia do konca života. Keby učenici počkali, rozvážne popremýšľali a hlavne, nie hneď negatívne reagovali, ale trpezlivo sa rozhodli pred tým, než niečo urobia...nepripomína vám to niečo alebo niekoho?

Aspoň môžeme spoznať, aký je náš Pán nežný: nazýva ich nechápavými s ťarbavým srdcom. Aké jemné. Keby sa tento príbeh odohral na východnom Slovensku, no neviem ... Ale zámer sv. Lukáša bol výchovný a vzdelávací. Rovnako ospravedlnil učeníkov, ktorým “doplo” a zmenili sa. Žiaľ, táto ignorancia trvá podnes. Myslím na kresťanov katolíkov. Keď sa niekoho opýtate, kde sa narodil Ježiš, a to vám postačí aj svetadiel, dostane sa vám zaujímavých odpovedí a reakcií. Akokoľvek, Boh je milosrdný a dobrotivý!

A my zmierlivo, chápajúc, že je niekedy ťažké uveriť v Ježišovo zmŕtvychvstanie, pretlmočíme Lukášov vzdelávací zámer: Boha môžeme spoznať vo sv. Písme a pri lámaní chleba, teda pri sv. omši. Len Ho treba hľadať.

Ak dovoľíte, ešte osobná poznámka: všeobecne známy výrok *neznalosť zákona neospravedľňuje* znamená, že v morálnom a trestno-právnom zmysle neznalosť zákona neznamena ospravedlnenie od viny, nie je dokonca ani poľahčujúcou okolnosťou. Ba naopak, pobáda nás niest zodpovednosť za svoje skutky. Ignorovať poznanie zákona človeka vystavuje trestu. A čo náboženská ignorancia?